

“వెనుకటి ప్రేమలు యిప్పుడు లేవు. వెనుకటి కలలం మల్లరాడు. ఆ ప్రేమలే వేరు. ఇప్పుడు భయం లేదు. భక్తి లేదు. అంతా అజాది అయిపోయింది. ఎక్కడజాడు స్వార్థం. ఈ అవినీతి పోవాలంటే మెలటరి గవర్నమెంటు రావాలి... మున్న కరింటు మోటారు కాలిపోయింది. ఇంకో బ్రాస్ ఫారం వెయ్యమంటే ఒక్కొక్కడు...” అరగంట మంది అంజయ్య ఆదేశంగా అరుస్తూనే వున్నాడు... అది తాగిన మెకమో, రోజునామో అంతాకాక అతని ఎదురుగావున్న అక్కలు, చెల్లెండ్లు, బావలు అవువంటూ తలలాపుతున్నారు. అంజయ్య భార్య విగజట్టన గోపీ చీరతో చెవులంది సాముల్లో వడ్డిపోంది. కొక్కల మల్లెంతు అవన్నీ వెలిలో మైకు పెట్టవట్టు వినవడుతూనే వున్నాయి. అంజయ్య మాటలు కల్లు మత్తులా అతని హృదయంలో మెల్ల మెల్లగా దిగబడుతున్నాయి. కలుగజేసుకుందామా అని అయిదారుసార్లు అమకుని మర్యాదగా వుండ దని వోరుమూసుకున్నాడు. అయితే క్షణక్షణానికి ఆ చర్మ శృతిమింసుకోంది.

కొండ గట్టు తాళ్ళలో చెట్టుకింద ఆదివారం తెలపుకోణ పిక్నిక్ అంటూ వస్తే ఇక్కడా ప్రాంతంగా వుండనియని చర్మ...చ... మల్లెంతు అసహనంగా వుంది. ఆ చర్మ ఎంతకు తెగుతదో నమజయిత లేదు. మాసి మాసి కల్లు వంచే గొడ లేచిపోయాడు. “వేసు గవాలకు కల్లు వంచి మల్ల...వచ్చి బాగా సేపాయే” అంటూ అంజయ్యకు బాదేసినట్టుంది. “ఈసారే బీరు బ్రాండ్ బందెవోల్లె గొడులకు ఎక్కడలేని గిరాకెపోయింది... గింతమం దికి గంతగవం కల్లువట్ల వస్తున్నదో...” అని గొణిగాడు.

మల్లెంతు వద్దనుకుంటూనే మళ్ళీ అటుకేసు చూశాడు. ఈ వనంలో చెట్టుకు అటువేపు వాళ్ళు. ఇటు వేపు వీళ్ళు. అందరి విషాదాల్లో మానం, చికిన్, అలిచెంతగుదాలు (గుగ్గిళ్ళు) అడవాళ్ళ ముందు కల్లు గ్లాసులు. మగవాళ్ళు మరీ ఆకుతో కల్లు రమ్ము పట్టి (తాగి) మానం గుడాల మీద పడ్డారు. పిల్లలు గూడా గ్లాసుల్లో కొద్ది కొద్దిగా కల్లు రుచి చూస్తున్నారు.

పెలపు రోజు రాగానే ఆ ప్రాంతాల్లో వందలాది కుటుంబాలు కొండ గట్టుకు పిక్నిక్ కు బయల్దేర తాయి. సైకిళ్ళు మొదలుకొని మారుతీ కార్లదాకా కొలుపుదీరినట్టు అడవి పోలాలంటు కొలపాలంగా వుంటాయి. ఎవరి వంట వారిది. ఎవరి జీవితం వారిది. పర్కల్లో ఎవరి ప్రవచనం వారిది. వంటల్లో ఎవరి తాహతు వారిది. వచ్చే బంధువుల్లో ఎవరి వీలు వారిది.

మల్లెంతు కూడా అంజయ్య కుటుంబంలోకి విడిది చేశాడు. అలాగే మటమా, చికిమ, అలిచెంతగు దాలు... అయితే కొంచెం తేడా. చీల్ల పక్కన రెండు స్కూటర్లు...అలవాట్లోను కొంచెం తేడా. మల్లెంతు బృందం ఆకుతో కల్లు రమ్ము పట్టి సంస్కృతి మంది దూరమయినట్టున్నారు. ఆకుతో కల్లు తాగితే ఇప్పుడు వారికి స్వరం తప్పకుండా. గ్లాసుల్లో త్రాగడం వారికి అలవాటుపోయింది.

మల్లెంతు చిన్నకాతురు స్వప్న దాడి కల్లు నింపి స్వప్నకోణ గ్లాసులు వరుసగా ఇచ్చి వస్తూ వారి గ్లాసు చేరవేస్తున్నది. కల్లుకుండ పక్కన మల్లెంతు అమృతం పక్కన కుడురుగా ప్రేమగా దానికి అంకితమైపోయిన దేవదానవుల ప్రతికలా నిండుగా కూర్చున్నాడు. అతన్ని అక్కడ చూస్తే కొక్కల మల్లెంతు పారు అనే వీరిచే బదులు కల్లుకుండం మల్లెంతు పారు అని యింటిపేరు మార్చిస్తారు. ఆయన బోర్ల కల్లు కుండతో ముప్పై పెద్దా వేసు పెద్దా అని పోటీపడుతోంది. రెండు వందల్లా దిన దనడలతో సియ్యల్లో మల్లెంతు తల్లి కొక్కల దుబ్బక్క కుప్ప వడుతోంది.

“అమ్మా... మన యింట్లో గీ ‘బాగా’ (పలాపు) అన్నం ఎనుకట ఉండేదానీ...” మల్లెంతు తల్లిని కది లించాడు. అంజయ్యకు అమ్మతో సరోక్తగా జవాబు చెప్పేవాలని కావచ్చు. దుబ్బక్క వేదాంతంలోకి వెళ్ళింది.

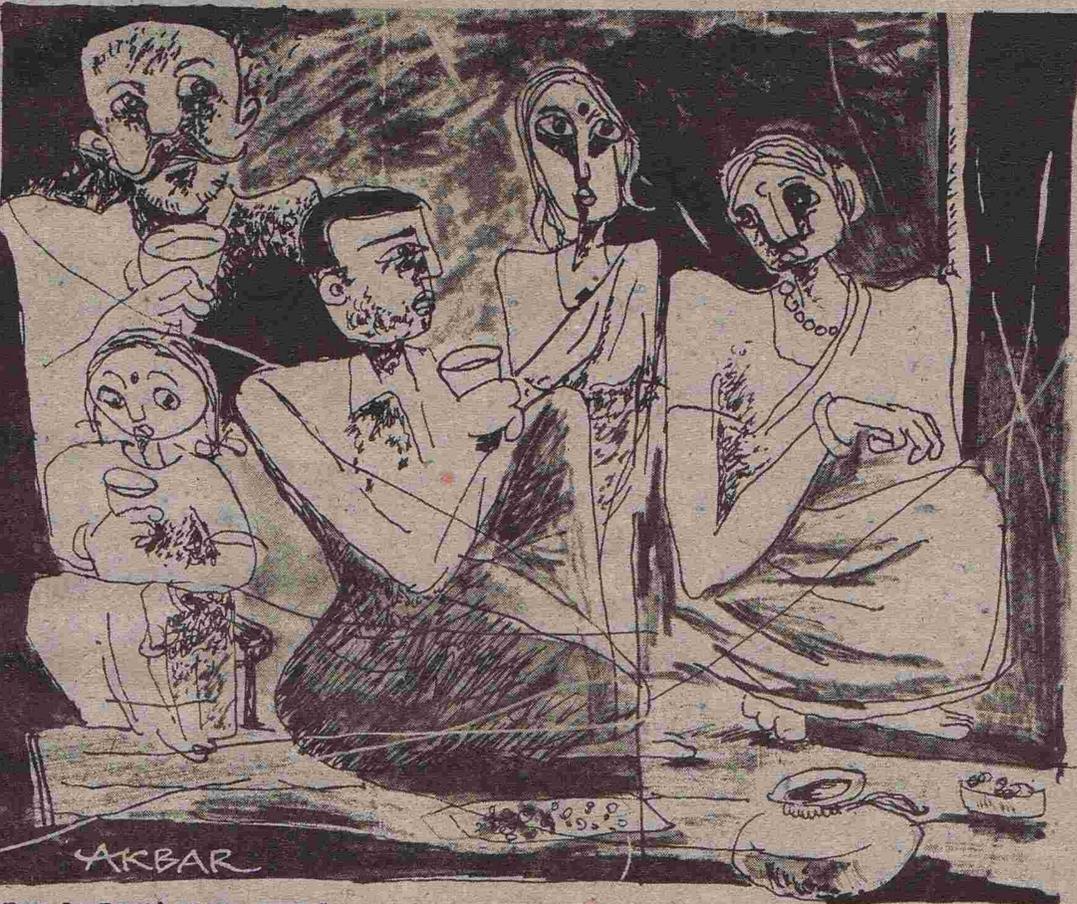
“ఎనుకట మనిండ్లల్ల ఏం ఉండేది బిడ్డ. వడుగు సరిచేసుకుంటే కానీ వ గంజి అంబలి దాగిన బతికివ ఎడ్డికాలం. మా నాయిన్న చెప్పండే...ఎనుకట అన్నం దొరుకక రేడి ఉట్టి తిన్నారట...మంచిగా బతు కుండంటే మక్క, గట్టు (వంకటి)నే సరమావందం అన్నట్టు...గా ఎనుకటి కాలం గుర్తు చేయకు బిడ్డా... వటేండ్లు, పట్టారీలు దొరలు ఎంత గోసపోసుకు న్నారో వీకే ఎరుకూ...వార్లకు కోసిన తీరుగట్టులన్న పాంతంగా మాలు కొమ్మక్కచ్చి వేసి యియ్యాలే...”

పైను అడుగవకమా...వచ్చివట్టి (రెండుచేతుల్ల దండం పెట్టి) వంగి వంగి నిలబడాలే...వోటివోటి అడిగేది లేదు...అడుగుతే కలవేనామో... మున్నయి రూపాయిల బాకీ మూడేండ్లు ముద్దిమట్టు దిన్న కుండురు...”

“అత్తా మరీగా అంజయ్య...గట్టు ఎనుకటి కాలమే మంచిగుండే అంటుండే ఒక్కమాటవచ్చు...” దుబ్బక్క చిన్నల్లుడు కస్తూరి రాజేశం ఒనుగు (మరి కొంచెం కలుపుడు) వేశాడు.

కల్లు వడ్డన ఆ రోండు వూర్తివేసి స్వప్న తన విస్తరి ముందు కూర్చుంది. గ్లాసుతో కల్లు వస్త రిస్తూ పియ్యలు కొరుకుతూ వావమ్మకేసి అసక్తిగా చూస్తోంది. లొక్కం తెల్లన దుబ్బక్కకు కోడి తప్పి పోతే కోడిమీద పెట్టి వీడ్చి దిట్టాలో తెల్ల. ఇక్కడికి

మృతి

కొట్లాట పెట్టుకొనటానికి వచ్చినమా అల్లాడా...” అంటూ ప్రారంభించింది.

“వార్లతోనే మనకేందే సప్న...వార్లు ఎవ్వనం చేయించుకునే గుడేటి కాపోల్లుట్టున్నారు. అల్ల వగలు చీరకట్టన తీరు, కొంగువేసిన తీరు చూస్తుంటే తెలుస్తోంది...మందిలోని ఎనుకట ఎట్టికీ పనిచేయించుకుని బతికి యిప్పుడు పని చెయ్యక పెడిపోయిన గాడులు గట్టనే అంటారు. తెనుకటికాలం మంచి గుండే అని...వార్ల లాగలకు వండగలకు పబ్బాలకు ఊరోలంత ఎగవడి ‘ఎట్టి’ జేస్తే ఎనుకట ఎంత ప్రేమ...పల్లెల్ల తిని బడాంబలు చెప్పకుమటాని కేంది బిడ్డా...ఎట్టి చేసేవల్ల వడుగుతే తెలుస్తది అది బాధకు చేసినో, ప్రేమకు చేసినో...గీ అన్నలు వచ్చినంత అల్లగిరియింది.

“వావమ్మా చీర కట్టుడు, వగలు చూసి ఎవలది ఏకులమో ఎట్లు చెప్పవచ్చే...” స్వప్న అసక్తిగా అడిగింది.

“ఎనుకటి మనుషులు గట్టు ఉండురు...ఇప్పుడు అందరు ఒక్క తీరుగవే గడ్డున్నరు...”

“అమ్మా...ఎనుకట బతుకమ్మ పండుగులు మంచిగా చేస్తురట గడవే...” దుబ్బక్క చిన్న కూతురు... కస్తూరి సరోజ కల్లు గ్లాసు ఖాళీచేసి అడిగింది.

“మంచిగా అంటే మంచిగానే చేస్తారు. ఊరో ల్లందరు గట్టి దొరల పట్టారీ పటిలు ఇండ్లల్ల బతుకమ్మలు తీసుకుని అడుగునికి పోవాలే...అన్న కెల్ల మంచిగా కనవడ్డోలను వాల్లు ఎప్పుడు యింటికి పిలిపి పట్టిమంచం ఎక్కామంటరో తెలువది...గొడ్డ కొట్టంవో, పెరట్ల మంచెల కాడవో... ఎక్కడ గుంజాక పోతరో తెల్లది... మంచి చీరకట్టుకోమ భయం...ఎవనికంటే ముప్పవడుతదో... తెలువది... వన్ను గట్టు చిన్న దొర గుంజిండ్చి...వో రాతి

పాలం మంచి రాగ మీనాయిన్న మా అన్నగాడు తమ్ముడు గట్టి పొట్టు పొట్టుతోను, పురపోల్లు (పురీపోలు) వదివట్టి వెయ్యి యిరుగ్గోట్ల ఆ ఊరు యిడిసిపట్టి యిప్పుడున్న ఊరికి బతుకచ్చినం... ఎనుకట గట్టు సాగిచ్చుకున్నట్లు ఇప్పుడు కాలం చెడిపోయిందనిపియ్యడా...”

“ఎనుకట ఏమున్నది బిడ్డా...అల్లకు ఇప్పుడు అగ్గువకు కూలికి మనుషులు దొరుకుత లేరని బాధ. ...యాడాదికి యిన్ని మక్కలు జోవులు సారవోస్తే పాకల్లు మంగల్లు తాలోల్లు వడ్డోల్లు అన్ని వసులు చేసేకాలం పాయే...మాలోల్లు మాదిగోల్లు అరబ్బు దేశాలకు వోయి సంపాదించుక రావట్టిరి. అడోల్లు బీడిలు సెయ్యవట్టిరి. ముప్పై రూపాలన్న మన్న పాలం పనికి పోకపోయిరి... అందరూ తెల్ల బట్టలేసుకొని తెల్లగా బతుకవట్టిరి...యివన్నీ జూసి ఎండుకు కండ్లు మండే బిడ్డా... ఎనుకటి ఎడ్డికాలం గాకపాయే...అర తొలియి అంటే యిర్లవట్టిరి. గీ అన్న లచ్చినంత అందరి పెద్దిరుకాలు పాయే...అందరు అజాదైపోయిను అని అంటే అవరా బిడ్డా...ఎట్టి చేయించుకొని కాలమీన కాలేసుకొని బతికిపోల్లకు ఎనుకటి కాలమే మంచిగుండకపోతే...ఎది మంచి గుంటది బిడ్డా...” దుబ్బక్కకు కల్లు నిపా

ఈవారం కథ

లన్ని పక్కపోయే...తెల్లారి మల్ల గుట్టిక్కీ దిగి టాల్లకు పిక్కలు వాయే...ఎందివ్వంకొడుకా...ఇప్పు డేమా స్కూలర్లమీద రావడ్డిమి సామాను దీపిచ్చిని బసుల్లో రావడమి...అన్ని గ్రొండర్ల దంతుకొని రుబ్బుకొని వచ్చి గంటలోవల వంట చేస్తీమి. ..ఆకా లం...గిన్నితర్ల వంట లెక్కడ వచ్చురా...చింతనండు వారు తీరుగ భవ్యలపాడి యింతకారం ముద్దవేసి ఉడికిస్తే పులుసును ఊడుకుంటు తిండుంటీమి...ఇ ప్పుడు జూడు...కొండగట్టుమీదికి కూడ రోడ్డేసిరి బస్సులు స్కూటర్లు రావట్టే... “అప్పుడు రాళ్లు ఎంత భయమయ్యేటిదో...”

కన్నమెందిర...బడి లేవన్నడల్ల మగం వేయిమం నుపు అటకోయిలకవం జేస్తే...నీమీద ఎన్ని ల్యా డ్రలు (పడుగు పేకల మడ్లు వాడే వెదురు బద్దల యిరిగినయో...నీకు యాదికి ఉన్నాదిర...”

“మీ నాయిన్న ఉన్నప్పుడు సుకవడలే...పోయిన సుకవడలే...గీ బీడిలు చేసుండటవచ్చినంత కొం నయమైంది...లేకపోతే మన తాలోలంత అక సచ్చిపోదురు కొడుకా...బొంబాయి బీవండిల ఎం మందికి సాంచెల్ల పని దొరుకుతదిర...పోల్ల న్నవట్టుకొని వేసు ఇక్కడ మీ నాయిన్న ఒక్క అక్కడ...బొంబాయి పొట్టుకు దినుకుండ కడవుగ కొని యిన్ని పైనులు పంపిస్తీ...గీకాడికి అచ్చింది...ఎ కప్పాలు వడిలే ముప్పై ఎదిగినవర్ల...”

“నదువెనక ఉత్తగనే తిరిగి...బీడిలు చెయ్యి అంటే నీ సావం వంగకపోయే...దున్నా జీతవ టిని గని బీడిలు చేయకపోయి...ఎదోగా “ఆ మల్లన్న జాలుల మాట యిరవై రూపాయల వాకరి కారికి...”

“అవతే మల్లన్న కాదత్తా...హాఫ్ ఏ మిలియ జాలు అనే స్కీము కింద వందొమ్మిది వంద డెబ్బయి మూడుల హెన్సి సరీన్ అవెలాయన గి ర్నరీ సరిపాలన ఉన్నప్పుడు అయిదు లక్షల ఉద్యోగా అని పెట్టిండు...” కస్తూరి రాజేశం సవరించాడు

“ఏదో అల్లాడా...అదేదో వారికి తిరుగకపాయ గానోకరిచ్చి గుట్టల్ల పల్లెలపాంటి ఏస్తే. వే ఎంత ఏడ్వినమతున్న...మూతెని మా దేవువు దాటిపోవాలి...కాని రాజ్యం అది...ఎందుకు బి గంత దూరం వద్దని ఏడ్విన...ఎవె...కొరలెపో టోలో...దొంగలు ఎసాంటోలో...ఎవలు కండ్ల మున్నువోసుకుంటారో...వానాకాలంలో అటు చిక్ వడిలే మల్ల ఎండలు ముదిరిడాక ఆ వూర్కి ఎటు పోరాకపోవు...మట్టు వాగులు, బురదలు ఈడు...ఎంది నీయం...అది మన కరింనగరీ జీ నేనాయ...నేనేమన్న బొంబాయి పోతున్నా... ఆ ఈడు జనువువెయి సంఠిల బట్టలు వెట్టుకో వండుకోమ రెండు గివైలు ఏసుకొనిపోయే... క్కడ నాలుగేండ్లు జేసి జగిత్యాల తాలూకా తబాదిలా (బదిలి) చేయించుకున్నంత బతుకు తి మాయే...అప్పటిదాకా ఈ కోడలు వేసు సంసారం జెయ్యపోయి. యిండుపు కాగితం కోసం కులం పంపాయితే వెట్టిచ్చే...మీ మామపోయి నేను ఒక దాన్ని ఆ పంపాయతులన్నీ ఏగిస్తీ...కుల పెద్దల కల్లు పోయింది పోయింది దీని పంపాయతుల వా మెదల గుండ్లు (బంగారు గుండ్ల) అమ్మితి.

“ఇప్పుడు...ఎవలు సుకవచ్చున్నరో...కోడలా...మీ గంతగవం కష్టపడిలే ముప్పై మీ మొగడు...నీ పి గాన్లు సుకవడుతున్నరు...ఇప్పుడు నన్నను వెల మారు ఫీజు లిచ్చుకుంటు ఇంగ్లీషు మీడియంల న వియ్యవడ్డిరి...ఇప్పుడు వా కొడుక్కూ వెలకు అయి రేలు వస్తున్నయి. ఎనుకట ఏమున్నదో కోడలా... రువై నంబరు (బొడ్డు ముతక) చీరలే గతి...ఆర నంబరు (నన్ను చీర) చీరలు అప్పుడు ఎం మందికట్టిన...ఇప్పుడు అందరు అరవై నంబరు మాటిరువై వెంబరు చీరలు... ఇంకా ఎంటింటయ చీరలు...ఎనుకట గివెప్పి ఎక్కడియే కోడలా...”

“అల్లు గుర్తు వచ్చేటరుగి...గీ అంజయ్య నాయి నేరా...గన్నవ్వు ఎనుకట...కొండ గట్టుకు కచ్చర కట్టుమంటి కట్టిలేదు...ఈ అంజయ్య అమ్మమ గారింటికాడ పెరిగిండు...వార్ల అన్నలు ఇద్దరే మేనమామలు లేకుండా. అల్ల తాత పోయి వపోలే...అంజయ్య అన్న అందర్నీ తల్లిగారింటి బయల్దేర దీసింది. అక్కన్న భూమి జాగాల మంచిగా ఉన్నయి... ఉన్న ఊరుల అమ్మకు ఊరిడిసి పోయిండు...అటిన్న, అయినెండ్లకు మన ఆ ఊరికెల్ల ఎల్లి (బయల్దేరి) వచ్చినం...”

“అయినా అల్లకేమందిరా...రెండు కరింటు మోటార్లచ్చిస్తే. కెవాల కాల్య క్రింద రెండు పంటల భూములు...వాల్లుగూడ స్కూలర్ల మీద తిరుగుతు న్నరు...ఎనుకటి తీర్ల ఏమన్న యాతాలు (ఏతం) పోస్తున్నారా...మోటార్లచ్చునారా...స్టూటర్లెత్తి పురుసలే (తీరిక)గా అసని ఈపని చేసుకుంటారు. సిస్టర్లడ నీఅంత పుస్తకం ఎంత క్రెగింపుండే అంజయ్య ఇప్పుడు జూడు...నీడ పట్టవ ఉండుకుంటు ఎంత తెల్లవడ్డో...మల్ల ఎనుకటి కాలమే మంచిగుంట దంటారు...ఎదుగుద్ద పొడుసుకొని బతికివ ఎనుకటి కాలం తీరుగవే పుస్తాదా గిచ్చుడు...మున్న నన్న పుట్టిన రోజుకు దాని దోస్తులు మనపట్టాలు ఎంత మంది వచ్చిను...ఎనుకట అగ్గులకు కూడ గింతమంది రాకపోదురు...ఏకులవోల్ల లగ్గుకు ఆకుల పోల్లె వస్తురు. ఇప్పుడు కులపోల్లకన్నా

—అరి.ఎస్. కమల—

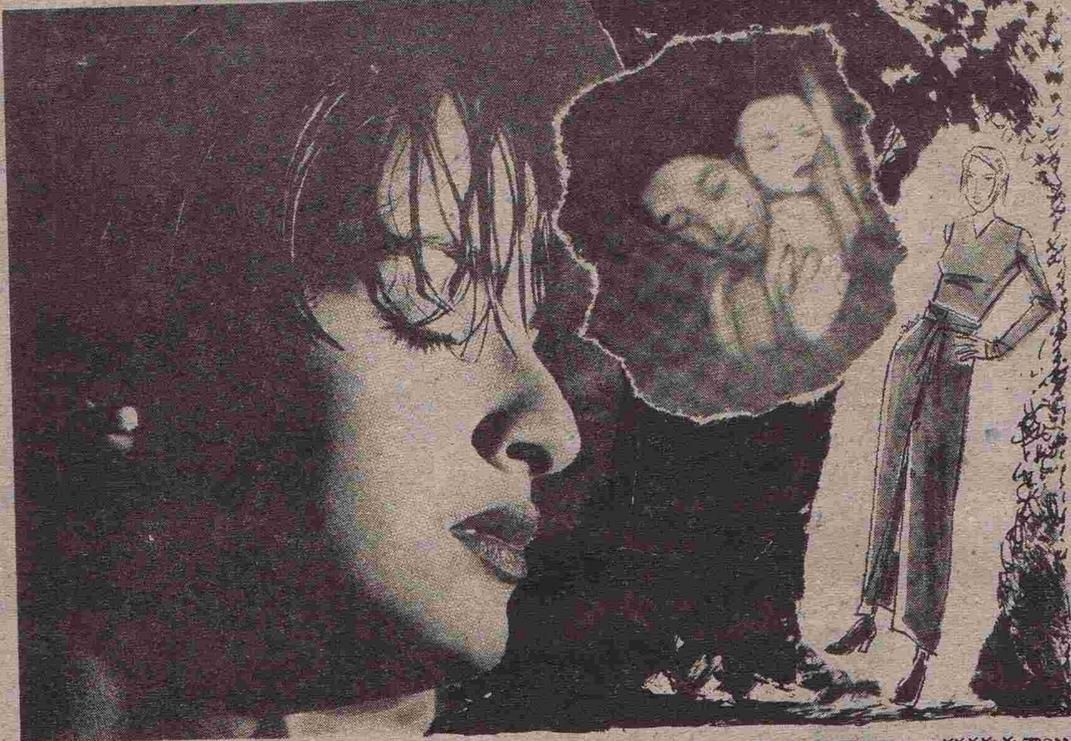
ఎక్కడుంటే ధైర్యంగా గొంతు విచ్చుకుంటోంది. ఎక్కడి జాపకాల్లో కడుపులోంచి దేవుకొస్తున్నాయి. “బిడ్డా...ఎనుకట గిట్ట మానం తిండామంటి ఎల్ల కపోవు...రోగమచ్చిన గొర్రెలు సచ్చిపోతే అగ్గువకు కొమ్మకవస్తురు...సచ్చిన గొడ్లకు వంకలు గట్టిర తాలిడు...అని పేరు బదువాంజేసిన్న. ...ఎవలు మెచ్చని చీరలు దోతులు అమ్మక మీదవడిలే కట్టు కోక తన్నడలా...దాంతోనే సారే నంకటం. గోసెల యిరుకటం అని ఎక్కోరిస్తురు...మనం నేనన బట్టలు గట్టుకుని మనవే పేరునాల జేస్తురు. ఇయ్యాలంటి మిల్లులచ్చినయి. ఎనుకటిమంబి రాజాల మంచి సిస్ట్లు పెట్టెల్ల అంగరు కట్టింది ఎవల బట్ట వాగరికం వేసిన మనకే పేరునాల వెట్టి ఎక్కోరి చ్చినకాలం అది...తీరుక్కో, బట్ట వేసింది మన కులపోల్లు గాడా...బట్టలేని మనుసులు ఎడ్డిమమ సులవరా...”

గీకరింటు ఎక్కడిదిర...పాడుగూకులే చీకటివడ. అయిందపు (ఆముదాల) మావెతోని దీపంతల యింతదీపం ఎలిగిచ్చుకొని గడ్డ తినిపంటి మల్ల తెల్లారడాక. ...ఎన్ని దోమలురా...అప్పుడు...మీనా యిన్న మగ్గంవేసేవే అదే పోతది లెయ్యి అను కుంట గడే సలిజరంతోటి సచ్చిపోయే...చీకన్నముం దున్నట్టిన బిడ్డ మూడేండ్లకే పోషమ్మ (మతాసి) అయి సచ్చిపోయే...మా అయ్య పల్లెలు తిరిగి బట్టలు ఉచ్చెరమీద యిచ్చారాగి చీకట్ల పురుగు (పాము) కుట్టి నచ్చే...గిన్నడు గిన్ని మందులు గింత మంది డాక్టర్లు ఎక్కడున్నారా...ఎదో పేడు (పుల్ల) కుచ్చుకున్నడమకొని మా అయ్య అట్టనే వడ సుకుంట యింటిచ్చి మరుసులు (మరుగులు) కక్కీ నచ్చే...మంతం ఏయింతుటానికీ కూడ ట్లిం లేకపోయే...

“ఎనుకట ఏమున్నదిరా...ముప్పయి ఏండ్ల కిందటి డాక కూడా దేనికేనా ఎడ్ల బండే గతి. మనకు ఎవునం లేకపోయే. ఎడ్లబండి మనకెక్కడిది. ఎక్క డిక్కణ జాతర పోవాలంటే ఎడ్లబండి కిరాయికు అడుగుతే ఎక్కడలేని ధర చెప్పి...ఎవునపు ఎడ్లు బండికిరాయికు కట్టుమనిరి...ముప్పై కడుపుల వడ్ల వ్విట్టినే కొండగట్టు అంజయ్యనామికి మొక్కా కుప్పం. వేమ నీల్ల పోసుకుని వుంటి. అయిదో వెం...కొండగట్టుకు కచ్చరం కట్టుమంటి ఎవలు కట్టుకపోయిరి...కోడిపుంజా, పామాను మోసుకొని అందరం ఒక రోజుంక వడుసుకుంటు ఓ రాతికి ఇక్కడికి చేరినం...మీ అక్క వడవ రాక... మీ నాయిన్న భుజం మీద ఎత్తుకుని వడిసిండు...కా

“మా సెల్లె బాలెంత రోగం వచ్చి ధమర్యాతంతోనే కొట్టుకొని కొట్టుకొని పాపమిడిసె...ఎందిన్నా నాకు కడుపు వోప్పేనాయె...తక్కరి ఆకు ఎల్లిపాయకారం దంతుకుని ముద్దలు మింగుడు దప్ప నాగోస చూసివేల్లెవలరా...యూల్లు కండెలు మట్టి అంది య్యకపోతే ల్యాకబడవట్టి మీ నాయిన్న వాలగం జేసు...గొడ్డును కొట్టవట్టు కొడ్డుండే...వడుగు సరిచే సుటానికి గంజి అడుక్క రమ్ము. అల్లు పోగవే పోస్తూ...ఎదో పని జెప్పిం...ముప్పట వెట్టిం...మీ నాయిన్న ఇంత సేపు ఎవల దగ్గర పచ్చులంజే అని సికెంటికిలు వట్టి ఎట్ల కొట్టుతుండే...భగవం తుడా...గా కట్టలు వగల్లకు కూడ వద్దు. “ఎన్నని ఏగచ్చిన...నిన్ను నదిచచ్చటానికీ ఎంత

మీరు ఎనా రెక్కికలా?

హెల్త్ బ్లెస్

"ఎనారెక్కియా నెర్వోసా" లాంటిది 'బలి మియా నెర్వోసా'కూడా. ఎక్కువ కేల రీలు కలిగిన ఆహారాన్ని వెంట వెంటనే ఎక్కువ మోతాదులో తినడంవల్ల ఈ వ్యాధి వస్తుంది. మానసికోద్వేగాలను శుభి చేయవలసినవరకు ఈ వ్యాధి దారికి రాదని క్లినికల్ సైకాలజిస్ట్ డాక్టర్ సుజాతా శర్మ అంటున్నారు. మద్యం, మాదక ద్రవ్యాలు, సిగరెట్లు, కాఫీలలాగా ఎనారెక్కియా నెర్వోసా కూడా ఒక 'అడ్డిక్ష్' మెదడులో ఆహారానికి, జీర్ణానికి సంబంధించిన భాగంలోని లోపాలే ఈ వ్యాధికి దారి తీసాయి. ఇక్కడ 'ఎనారెక్కిక'కు తిండికన్నా మానసిక స్పృహతన ముఖ్యమనే విషయాన్ని గ్రహించాలి.

అనుమానించాల్సిందే

- ఒక వ్యక్తి ఎనారెక్కియా నెర్వోసాతో బాధ పడుతున్న విషయాన్ని ఈ కింది లక్షణాల్ని బట్టి తెలుసుకోవచ్చు.
- * భోజనం చేయకుండా పాకులు చెప్పి తప్పించుకుంటుంటే
 - * ఒకే రకమైన భోజనం మాత్రమే చేస్తుంటే
 - * హాట్ ఫుడ్ తినడానికి ఇష్టపడకపోతే
 - * భోజనం తక్కువ పాళ్ళలో తీసుకుంటుంటే
 - * ఎవ్వడూ తన్ను తాను కొలతలు చూసుకుంటుంటే
 - * ఉదయాన్నే చురుగ్గా వుండి మధ్యాహ్నం నిక అనాహారం, రాత్రిళ్ళు నిద్రపట్టకుండా వుంటేను.
 - * భోజనం తరువాత బాత్ రూంలో కెళ్ళి వాంతి చేసుకుంటుంటేను.
 - * జీర్ణాన్ని ఆగిపోతేను, ఈ లక్షణాలుంటే ఆ వ్యక్తి ఎనారెక్కియా నెర్వోసాతో బాధ పడుతున్నట్లే!

-బి.వి.కె.ఉషారాణి

నా పని పందొమ్మిదేళ్ళ అమ్మాయి. దుర్గా, బొద్దుగా బొండు మల్లెలా టుంది. గుండ్రటి ముఖంలో పదహారే తెలుగుదనం, అమాయకత్వం కల పుష్కల గుబాళించే ఆ పిల్లంటే అందరికీ మే. ఆ ఇష్టంతోనే అందరూ ఆ అమ్మాయిని "బోండాం" అని పిలుస్తుంటారు. వాటివ పిలుపుకు ఆ పిల్లకూడా ఏ ప్రతం కోపం తెచ్చుకోకుండా బదులు లకుతుంది. కానీ ఈ మధ్య ఆ పిల్లలో మార్పు, కళ్ళలో కళ తగ్గింది. గలు కొంచెం పీక్కుపోయాయి. "ఏంటిండాం, ఒంట్లో బావోలేదా?" అన్న కృష్ణ కి ప్రశ్నకు, వాసవి విరగా చూసి, దిగ్గో, ఇకనుంచి వస్తూ బోండాం అని పోవద్దు" అంటూ చర చరా గదిలోంచి ప్రోపోయింది. కృష్ణ ఆయోమయంగా గాసింది. "ఏవైంది పిల్లకి... అసలు మన కంత్ లో వట్టి ప్రవర్తిస్తోంది. తిండికూడా తిగా తినడం లేదు..." కృష్ణ చెబుతోంది.

మాటలు విన్న వాసవి తండ్రిలో ఏదో లియని కంగారు బయల్పెరింది. "కృష్ణా, న్నాళ్ళనించి వాసవి ఇలా ప్రవర్తిస్తోంది?!" అంది గొంతులో ఆదుర్దాకు కృష్ణవేణికి ర్ణం తెలిలేదు. "ఓ రెండు మూడు లలనుంది".

వాసవిని ఆ సాయంత్రమే వాళ్ళనాన్న క్కర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాడు. మొట్టమొ టాగా వాసవి బరువు చూశాడు డాక్టర్. పిల్ల మామూలుగా వుండే బరువు న్నా వాలుగు కిలోలు తగ్గింది. వాసవి యిఖంలో ఆనందం రేఖా మాల్రంగా రిసి మాయమైంది. కానీ దాన్ని చూడనే షాశాడు డాక్టర్. అతనికి వాసవిలో వ్నడవడే పొటమరిస్తున్న రుగ్గుత ఏమిటో షాచాయగా అర్థమైంది. "ఎనారెక్కియా నెర్వోసా" ఇది ఆ రుగ్గుత పేరు. గ్రీకులో షా పదానికి అర్థం "అకలి చచ్చిపోవడం".

మన సంస్కృతి ఆడపిల్లలకు "ఏడు మల్లెతెత్తు" అనే సాందర్భ సిద్ధాంతాన్ని షారిపోసింది. ఇష్టం అంతర్జాతీయ షవణిలో 'అందం' పేరుతో విషంలా పాకు కున్న 'బ్యూటికల్స్' గోరు చుట్టుమీద షోకటిపోటింది. దీంతో యువలోకం, ముఖ్యంగా యువతులు ఈ 'సాందర్భ వ్నహ'కు బలైపోతున్నారు. నిర్దిష్టమైన కొల తల్లోకి శరీరాన్ని కుదించడానికి తిండిమానే

యడం, తిన్న తిండిని వాంతి చేసుకోవడం వంటిది చేస్తున్నారు ఈ మధ్య అమ్మాయిలు. ఇదంతా సప్తబజ్జానికి, స్లిమ్ గా కనిపించడానికి అమ్మాయిలు పడుతున్న అగవాటుగా కనిపిస్తుంది కానీ, ఇదొక భయంకరమైన నూనసిక వ్యాధి ప్రారంభ లక్షణమన్నది మనకు స్థూల దృష్టికి తెలి యదు. 'ఎనారెక్కియా నెర్వోసా'తో సంవ త్సరాల తరబడి తిండిమానేసి, ఎముకల గూళ్ళుగా మారిపోయి, చివరికి కృత్రిమ ఆక్సిజన్ తో కాన్సి గంటలపాటు బతికి, చిన్న వయసులోనే మరణించిన అమ్మాయిలున్నా రంటి ఈ రుగ్గుత ఎంత భయంకరమైనదో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

మానసిక అలజడి, ఒత్తిడి 'ఎనారెక్కియా నెర్వోసా' గా బయటపడుతుంది. దీంతో రోగులు తమను తాము నిరాహారంగా వుంచుకోవడంవల్ల ఆత్మహత్యాన్ని సాందడం ప్రారంభిస్తారు. తాము అలవి మించిన లావు, బరువు వున్నామన్న నమ్మ

కంతో వాళ్ళు సుదీర్ఘ ఉపవాసాలకు ఉప కమిస్తారు. తనకు కలిగిన అవమానాల్ని, చేదు అనుభవాల్ని మనిషి ఏ రకంగా స్వీక తిస్తున్నాడన్న మానసిక విశ్లేషణ లేకుండా దీనికి ఎంత వైద్యం చేసినా ఫలించదు.

'ఎనారెక్కియా నెర్వోసా' అనేది ఏ ఒక్క వరానికి పరిమితం కాదు. సమాజంలోని అందరికీ, అన్ని వరాలకు వచ్చే అవ కాశం వుంది. 'ఎనారెక్కియా నెర్వోసా' ను కమగించడానికి నిర్దిష్టమైన లక్షణాలేవీ లేవు. ఒక్కోసారి వ్యక్తిలో ఏదో ఉన్నత శిఖరాన్ని అందుకోవాలనే కాంక్షగాను, మరోసారి వ్రతి దాంట్లోనూ తపలు పట్టే తత్వమూ ఏళ్ళలో వుంటాయి. పిల్లలు తిండి మానే యడం ప్రారంభించినపుడు తల్లిదండ్రులు కనిపెట్టి వెంటనే వైద్యసరమైన జాగ్ర త్రలు తీసుకోకపోతే ప్రమాదం తప్పదు. ఈ వ్యాధిగ్రస్తులకు మందులతోపాటు మానసిక వైద్యం, ఇంటా బయటా ఆదరణ పూర్వ

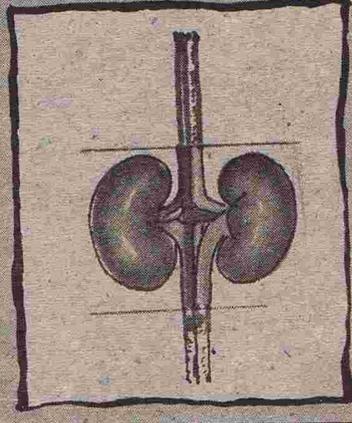
కమైన వాతావరణం అవసరమవుతాయి. కానీ బలవంతంగా తిండి తినిపించడానికి ప్రయత్నిస్తే వైద్యం వికటించే ప్రమాద ముంది.

మానసిక చికిత్స ముఖ్యంగా తల్లిదం ద్రులు-పిల్లల మధ్య వుండే సంబంధాల మీద కేంద్రీకృతమవుతుంది. పిల్లలు తిండి పద్దంటున్నారంటే దానర్థం వాళ్ళు తల్లిదం ద్రులు తమమీద చూపుతున్న శ్రద్ధాసక్తుల పట్ల ఇబ్బంది పడుతున్నారు. స్కూలుకు వెళ్ళడం, లేదా మరొకదా మార్పును జీర్ణం చుకోలేనవ్వకూడా పిల్లలు ఈ విధంగా ప్రవర్తిస్తారు. ఎనారెక్కియాతో బాధపడే పిల్లలు చాలా బుద్ధిమంతుల్లా చెప్పినమాట వింటుంటారు. కానీ వాళ్ళ మనసులో అణగిన కోపం, తిండిమీద ప్రభావం చూపే దుతుంది. 'ఎనారెక్కిక'లో మనసు విప్పి మాట్లాడడమే మందు. కానీ దానికికూడా తగిన నమయం వచ్చేదాకా పెద్దవాళ్ళు, కుటుంబ సభ్యులు ఓర్పు వహించాల్సిందే.

మనిషి శరీర అవయవాలలో మూత్ర పిండాలకు ప్రాధాన్యత అంతా ఇంతా కాదు! శరీరంలో పాక్షికమైన వెనక భాగాన వాలుగుగుతాల పాడవు కలిగి చిక్క, డుబ డ్ల ఆకారంలో వుండే మూత్రపిండాలు వాటికి దగ్గరగా వున్న మూత్ర సంచి (మూత్రకోశం) మాలివ్యాన్ని నీటి రూపంలో వెలువలికి వెంపే మూత్రనాళం - ఇవన్నీ సరిగ్గా పనిచేయకపోతే మనిషి మనుగడ దుర్భరమవుతుంది. ఈ మూత్రపిండాలు రక్తంలో మాలివ్యాన్ని వడపోసి శుద్ధమైన రక్తాన్ని శరీరానికి అందించి, మాలివ్యాన్ని బైటకు పంపిస్తాయన్నమాట. అంటే మనిషి శరీరంలో మూత్రపిండాలు రక్తాన్ని వడగట్టే వడపోత యంత్రాల్లా పనిచేస్తాయి. శరీ

కిడ్నీ సమస్యల్ని పెంచే వేసవి

రంలోని మాలివ్యం మూత్రనాళాల ద్వారా నీటి రూపంలో మూత్రకోశానికి చేరి అక్కడ మంచి బైటకు వెలువడతాయి. వేసవికాలంలో ఎక్కువగా మూత్రపిండా లలో రాళ్ళు ఏర్పడే ప్రమాదం వుంటుంది. ఇలా రాళ్ళు ఏర్పడతే అవి మాలివ్యం బైటకు వెలువడకుండా అడ్డువడడమేగాక ఎంతో బాధను కలిగిస్తాయి. ఈ ప్రమాదం నివారించడానికిగాను వేసవి కాలంలో నీళ్ళు ఎక్కువగా తాగాలి. పాలతో ఇయారు చేసిన పదార్థాలు, మాంసాహారం ఎక్కు వగా తింటే అవి గడ్డకట్టి రాళ్ళలాగా

మూత్రపిండంలో చేరే ప్రమాదం వుంది. మూత్రనాళంలో రాళ్ళు చేరడం, మూత్రా శయం సంకోచవ్యాకోచాలు చెందడం, రాళ్ళ పల్ల మూత్ర ద్వారం మూసుకు పోవడం వల్ల కూడా శరీరంలో మాలివ్యం బైటకు పోకుండా రక్తంలో చేరుతుంది.

మూత్రపిండాలలో రాళ్ళు చేరితే శరీ రానికి రంధ్రం చేసి, ఆ రంధ్రం ద్వారా ట్యూబును లోనికి పంపి ఆ రాళ్ళను పగల గొట్టడం ఒక పద్ధతి. దీనిని కీ హాల్ సర్జరీ అంటారు. ఇదిగాక పురుషుల మూత్ర ద్వారం గుండా ఒక ట్యూబును లోప లకి పంపి రాళ్ళను తొలగించే పద్ధతిని

పి.సి.ఎన్.ఎల్. శస్త్ర చికిత్స అంటారు. అలాగే మూత్రపిండాలలో పెద్ద రాళ్ళు ఏర్ప డితే లిథోట్రీప్సీ అనే యంత్రం ద్వారా వాటిని పగలగొట్టవచ్చు. మూత్రపిండాలు పూర్తిగా చెడిపోయినట్టు డాక్టర్లు నిర్ధారిస్తే డయాలిసిస్ పద్ధతి ద్వారా కృత్రిమంగా రక్తాన్ని వడపోస్తారు. తర్వాత కీడ్నీ మార్పిడి (ట్రాన్స్ ప్లాంటేషన్) ద్వారా అరోగ్యవంతుడి మూత్రపిండాన్ని రోగికి అమరుస్తారు.

- డాక్టర్ కమలక్ష్మి శ్రీధర్

స్మృతి
(12 వసేతి తరువాయి)

దోస్తులే ఎక్కు వస్తును... ఎమకటి రాజాలు కూడ గింత మందికి భోజనాలు పెట్టిలే లేదే... వెం డ్లిగ్ల ఎంత మంది... ఎంత వెంబ్రం... ఎమకటి మీరు ఇరవై యేడు మంది-మేం ఇరవై అయిదు మంది అని పెండ్లికి వచ్చేటోల్లను కరారు చేసుకుం దురు. కన్నులకు ఎవల గడ్డి వెయ్యాలి... అని కొట్లాటవుతుండే... వడవ కూడ కులం తప్ప తీస్తురు. కల్లు తాగుతూనే వున్నారు. గుడాల మాంసం చిక్న పాట్లలో పడుతూనే వున్నాయి. ముచ్చట్లు పడుస్తూనే వున్నాయి. దుబ్బిక్క, మరింత వేదాం తంలో వడిపోయింది. అటు అంజయ్య ఏదో పరు

కుతూనే వున్నాడు... ఆ పర్లు వింటే మేధావులు మూర్ఖ పోవాలిందే... స్వప్నకు పిల్లలకు అదంతా స్వప్న సందేశంలా ఆసక్తిగా వుంది... నకుటుంబంగా పిక్టిక్ రావడంలో వుండే సౌకర్యమే ఇది. పూర్ణ యాలు విచ్చుకుంటాయి. పిల్లలు పెద్దలు తమ చరిత్రను సంస్కృతిని తమకు తెలియకుండానే తెల్పుతువి ఒంటబట్టించుకుంటారు.

* * *

కస్తూరి దుబ్బిక్కకు కడుపు వొప్పే కోపం ఆప రేపన్ అయి ఆమపతిలో వుంది. కోడలు నవర్యలు చేస్తోంది. ఇద్దరికీ క్యారియర్ తీసుకుని మధ్యాహ్నం బయల్దేరాడు మల్లేశం. ట్రాఫిక్ జాం అయిపోయింది. ఏదో చూద్దామని స్కూటర్ ను వెల్లుకుంటూ ముందుకు కదిలాడు. లో వోల్టేజీ వల్ల కరింటు పంపు పిట్టు కాలిపోతున్నాయని, గిట్టుబాటు ధరలు కావాలని ఎవరో ఆరున్నవారు.

ఎక్కడో మాపివట్టు గుర్తొచ్చింది. కొండగట్టు కాడ ఒక చెట్టు కింద అంజయ్య ట్రాఫిక్ జాం అయిపోయి రెండు గంటలైంది. పోలీసులు లాఠిచార్జీ చేయడానికి వెనకా ముండా డుతున్నారు. మల్లేశం ఏదో అండామమకునే లోపలే అదే మాట ఎవరో అనే అన్నారు.

"అంతా భయం లేకుండాపోయింది. రోడ్డుమీద తార జాగిరున్నట్టు ఇదేం కథ... చఫ... మిలటరీ ప్రభుత్వం వస్తేగాని తిక్క కుదుర్చి" అంజయ్యకు ఆ మాటలు ఎక్కడ తాకాలో అక్కడ తాకాయి. అటుకిసి తీక్షణంగా చూశాడు. "అనందయ్య అవం... రైతే దేశానికి వెళ్ళేముక అంటారు... మమ్ముల కాల్చి పంపుటానికి మిలిల్ ప్రభుత్వం కావాలంటు" "మళ్ళీ కోరికినిగడయ్య మిలిల్ ప్రభుత్వం" అని మల్లేశం అభయో వేరు మూసుకున్నాడు.

వెనక్కి తిరిగి సందులోబడి ఆసుపత్రి చేరుకుని క్యారియర్ యిచ్చేసి బడికి పరిగెత్తాడు. ప్లాస్టరాంలో మొండయ్య శాస్త్రీ వెనకటి కాలమే గొప్ప అని ఏదోదే కోస్తున్నాడు "...వేద కాలం లోనే..." అంటూ ఏదో కోయబోయాడు.

"బ్రాహ్మణులు కూడా ఎడ్లు కోసుకు తిన్నారు. యజ్ఞ యోగాలన్న గజ్జే" అని పూరించాడు మల్లేశం. దాంతో పెద్ద వాగ్వాదమే అయింది.

"మీరు ఎన్నె చెప్పండి. వెనుకటికన్నా... సమాజం యిప్పుడే బాగుంది. వా పూర్వీకుల జీవితం కన్నా వేనిపుడు గెల్చుకున్న ఈ జీవితమే వాకు బాగుంది..." మల్లేశం వాదన ముందు మొండయ్య శాస్త్రీ అవాక్కయిపోయాడు.

బడి పదిలాక సాయంత్రం స్వప్నను తీసుకుని మల్లేశం ఆసుపత్రి కెళ్ళాడు తల్లికోసం... ఆసుపత్రి నిండా జనం. అంజయ్యకు లాఠిచార్జీ తోక్కినలా

టలో చేయి విరిగింది. కట్టు కట్టారు. పరామర్శించడం కోసం జనమే జనం... విలేకరులు... ఎమ్మెల్యే... తోసుకొని వెళ్ళాడు మల్లేశం. "ఎమాయె ఈ కాలంల ప్రేమలు తక్కువంటివి" అని ఆదుగుడామమకుని వోరు మూసుకున్నాడు మల్లేశం. దాడిని వదిలిం చుకొని స్వప్న అంజయ్య బెడీ పక్కన చేరింది. "ఏమైంది అంతుల్ ఆ రోజు కొండ గట్టుకాడ కల్పించ గుట్టున్నదా అంతుల్..." అంజయ్య కంటు కప్పిరు... అది కప్పిరో అనంద బావోరో

వచ్చేవారం కథ
సుర్రెన్ డ్
- రజని